

El moviment del 15-M, dels *indignats*

Convergència Democràtica de Catalunya

Grup de treball de
Moviments socials i regeneració democràtica

25 de febrer de 2012

Índex

1.	Motivació	1
2.	Objecte del document	1
3.	Memòria del procés de treball	2
4.	Anàlisi del moviment	3
a.	Qui són?	3
b.	D'on sorgeix?	4
c.	Com s'organitzen?	4
d.	Com actuen?	4
e.	Què proposen?	5
5.	Valoració del moviment des del grup de treball de CDC	6
6.	Propostes	9
7.	Conclusions	11
8.	Annexes	13

El moviment del 15-M, dels *indignats*

1. Motivació

La Federació de Barcelona de CDC ha impulsat un grup de treball pioner inspirat en el que representa des del passat mes de maig el moviment del 15M. L'objectiu d'aquesta iniciativa és crear un àmbit d'anàlisi, obert a militants i simpatitzants, sobre l'origen del moviment i l'evolució que ha viscut en els darrers mesos; així com estudiar de quina manera generar espais de debat comuns en els que puguin participar els anomenats 'Indignats', la societat civil i els partits polítics. El grup de treball, que ha comptat amb vint-i-cinc components, entre els quals hi ha inscrits militants (la majoria de CDC de Barcelona Ciutat) i ciutadans sense adscripció política, ha estat el resultat d'una profunda reflexió en el sí de l'organització, arrel de les demandes i al·lusions directes d'aquests grups a les organitzacions polítiques. A través del treball de reflexió i d'anàlisi d'aquest grup, Convergència preveu tirar endavant informes, propostes de resolució i recomanacions, que puguin incloure aportacions de membres d'aquests col·lectius ⁽¹⁾.

Convé indicar que l'Agrupació Local d'Arenys de Mar també hi ha participat activament a través de la seva militància.

2. Objecte del document

L'objecte del document és el de reconèixer i valorar l'abast i significació de l'anomenat moviment del 15-M o dels *indignats* (en endavant l'anomenarem moviment dels *indignats*), per a proposar un camp de debat i reflexió sobre la seva incidència política i el seu interès per a Convergència Democràtica de Catalunya, en endavant CDC.

El present informe ha estat fet íntegrament pels membres del Grup de treball de *Moviments socials i regeneració democràtica* de CDC. No és un document del partit, és un informe resultat del debat i reflexió d'un grup de militants i simpatitzants del partit, per iniciativa de la Federació de Barcelona, que s'han proposat analitzar el moviment dels *indignats* i extreure'n propostes i conclusions, amb la finalitat d'acostar sensibilitats.

¹ Pàrraf íntegre extret del lloc web del Grup Municipal d'Arenys de Mar.
Font: http://www.ciu.cat/fitxa_noticies.php?news_ID=34025&entities=41&type=MS
Consulta: 2012-02-24

3. Memòria del procés de treball

El procés del treball ha estat d'aproximadament cinc mesos, on diverses reunions i un intens intercanvi de correus electrònics ha donat lloc al document.

Transcorregudes dues reunions generals, on tots els membres que hi han participat han donat les seves aportacions, s'ha constituït un equip de redacció del document base, que ha estat sotmès a la valoració del grup conjunt i adaptat a les esmenes que s'han rebut, un cop valorades i debatudes. Les diferents reunions mantingudes es relacionen a continuació:

- 19-09-2011. Primera reunió general. Debat sobre el fenomen de l'anomenat Moviment del 15M. Encaix general.
- 25-10-2011. Segona reunió general. Debat sobre el Moviment 15-M o dels *indignats*, valoració dels punts d'acord i desacord amb el grup de debat i establiment d'un equip de treball definit per redactar un document base sobre el posicionament del grup.
- 24-11-2011. Primera reunió de l'equip de redacció del document base. Estructuració del document i definició del seu abast.
- 13-12-2011. Segona reunió de l'equip de redacció. Debat sobre l'abast del moviment.
- 10-01-2012. Tercera reunió de l'equip de redacció. Debat sobre la valoració del moviment i les propostes que suggereix.
- 30-01-2012. Tercera reunió general. Presentació de l'esborrany del document per al seu debat posterior. S'obre un període d'esmenes.
- 06-02-2012. Quarta reunió de l'equip de redacció per a debatre i valorar les esmenes rebudes pel grup.

El grup de treball l'han format les següents persones, per ordre alfabètic: David Aguilar Lleyda, Antonio Arcalís, Jordi Arcarons, Carme Arévalo, Daniel Blanc Casadevall, Cecília Bosch, Bernat Casso, Dala Català, Xavier Giralt, Manel Hernández, Anna Lliuró, Frederic Lloveras, Andreu Marfull, Andreu Marsal, Xavier Martínez Munné, Carme Mesa, J. Manel Oronich, Oriol Pineda, Margarita Planas, Susanna Porcar, Francesc Sanahuja, Gerard Sensat, Maja Stibilj Kostic, Teresa Tost, i Miquel Àngel Vallès

L'equip de treball responsable de la redacció del document, consensuat i debatut amb el conjunt dels membres del grup de treball de *Moviments socials i regeneració democràtica*, és el següent, per ordre alfabètic: Bernat casso, Frederic Lloveras Homs, Andreu Marfull i Pujadas, Andrew Marsal James, Xavier Martínez i Munné, i Oriol Pineda

Al marge de l'equip indicat, la participació de la resta de membres del grup de treball ha aportat diferents esmenes al document base que es reflecteixen al document final, amb la participació activa de David Aguilar Lleyda, Cecília Bosch Nuri, Jaume Manel Oronich i Miravet, i Maja Stibilj.

4. Anàlisi del moviment

a. Qui són?

Es tracta d'un moviment transversal, de naturalesa heterogènia i diversificada en les seves accions i el seu suport, que ha assolit una notable rellevància a les xarxes socials amb el suport dels medis de comunicació, manifestant el desacord amb l'actual model d'organització i gestió política, en un context de crisi financera i econòmica que afecta especialment a l'estat espanyol i a Catalunya.

Després d'anys de pràctica democràtica, d'avenços en el benestar social i econòmic, les qüestionades expectatives de donar continuïtat a la imatge de progrés implícita en la construcció de l'estat del benestar, han portat a la població a reaccionar i a demanar responsabilitats.

Paral·lelament a l'època de creixement que ens ha precedit, s'han donat diversos episodis de queixa social organitzada producte de la rapidesa de resposta que acompanya a l'extensió de les xarxes socials virtuals al conjunt de la població. Com a precedents en són mostres les cassolades espontànies i el conjunt de manifestacions organitzades als darrers anys, dins i fora de Catalunya, com va ocórrer a gran escala amb el "pàssa'l" estès per telèfon mòbil el 2004. Els casos de corrupció política en partits, ajuntaments i autonomies han estimulat encara més el sentiment indignat estès i generalitzat en moltes persones.

Tanmateix, el moviment gaudeix de la simpatia que genera el malestar general davant les forces polítiques i econòmiques que no han sabut evitar entrar en una crisi econòmica i financera com l'actual, amb la conseqüent afectació a la qualitat de vida i al manteniment de l'actual funció pública de l'estat del benestar.

Diversos sectors intel·lectuals del món artístic, acadèmic, literari i periodístic se n'han fet ressò i li han donat suport, essent alguns dels pocs rostres visibles del moviment de naturalesa eminentment assembleària que, per tant, fuig de la voluntat de definir líders que el dirigeixi.

Tot i que hi ha qui els ha intentat relacionar, el moviment d'*indignats* a l'estat espanyol no té res a veure amb les revoltes al món àrab del 2011 (Primavera àrab), ja que aquí tenim una democràcia consolidada. El *moviment* i la *revolta* són reaccions socials, estimulades per l'accés a la informació de les xarxes socials, però en un context cultural molt distant i amb unes reaccions de dimensions absolutament incomparables.

Al marge de la dimensió social del moviment existeix una plataforma organitzada que recull el sentiment *indignat* sota el nom de *¡Democracia real YA!*, que fou l'impulsora principal de la manifestació de la mobilització convocada per les eleccions municipals

del 15 de maig de 2011, origen del moviment dels *indignats*. Es presenten com a persones normals i corrents ⁽²⁾ i s'identifiquen a sí mateixos com una organització pacífica aliena a qualsevol partit polític o sindicat, obrint, això sí, la porta als membres de partits o sindicats sempre que es personin i es manifestin de forma individual.

Tanmateix, convé ressaltar que aquesta plataforma canalitza part d'aquest sentiment però no és representativa del moviment i els seus simpatitzants a escala global, mostrant-se, això sí, com la plataforma activa de protesta més rellevant.

b. D'on sorgeix?

L'origen del moviment es situa a la mobilització ciutadana de rebuig social vers la classe política a escala estatal expressada en motiu de les eleccions municipals del 15 de maig de 2011. L'origen de la mobilització es generà a la plataforma Facebook, agrupant en poc temps altres grups amb noms diversos que s'hi afegiren. El conjunt d'acampades a diferents ciutats del país, en especial a Barcelona i a Madrid, en foren les màximes expressions, de les que els mitjans de comunicació en feren un important seguiment i un especial ressò.

Des d'aleshores s'han establert diferents plataformes, associacions i agrupacions ciutadanes que n'han seguit les acampades, les mobilitzacions i el debat assembleari.

c. Com s'organitzen?

L'organització del moviment d'*indignats* s'estructura des dels llocs web on s'articula la comunitat virtual que hi participa directa o indirectament, així com per a informar al públic general de les seves actuacions.

L'organització deliberativa de treball es sustenta sobre una organització assembleària participativa i diferents grups de treball definits en comissions. També s'utilitzen fòrums a internet i en grups de xarxes socials en línia.

d. Com actuen?

Tal i com es mostra al lloc web de la plataforma *¡Democracia real YA!* el mecanisme organitzatiu està dirigit a canalitzar i organitzar les diferents manifestacions i iniciatives d'*indignats* a nivell local i internacional, a través de les xarxes virtuals. La plataforma agrupa els diferents llocs web de la plataforma a diferents províncies espanyoles (entre elles les quatre províncies catalanes) i un portal específic de caire internacional. En són afins moviments de ressò internacional com el *Occupy Wall Street* o les acampades a Londres davant de la borsa, a dos dels majors centres financers del món ⁽³⁾.

² Veure Annex 1.

³ Fonts: <http://occupywallst.org/> Consulta 2012-01-12 i <http://www.rtve.es/noticias/20120209/portada-desencanto-europa/496999.shtml>

El conjunt d'actes de protesta, manifestacions, acampades, i actuacions de denúncia es decideixen en les assemblees convocades i de forma espontània a través de la mobilització social de les xarxes virtuals, i en elles s'hi han afegit diverses associacions i entitats amb diferents noms. Nombroses persones de diferents àmbits s'hi han afegit en la seva mesura a través dels diferents portals d'internet com a expressions paral·leles de denúncia i d'indignació davant els poders polítics i econòmics, amb més o menys oportunisme.

e. Què proposen?

Què pensen?

Stéphane Hessel, un dels ideòlegs reconeguts del moviment dels *indignats* expressa en el seu escrit "Indigneu-vos" (2010), demana a les noves generacions que recullin el relleu de l'esperit de la Resistència francesa davant l'ocupació alemanya i renovin les forces que impulsaren la Declaració Universal dels Drets Humans [1948] ⁽⁴⁾. Manifesta com l'allunyament actual respecte les forces que ens governen, on els ideals han cedit terreny a la indiferència, ens fa vulnerables i espectadors passius davant els desequilibris i les injustícies que encara són presents a molts llocs del planeta, i al nostre entorn mateix. Alerta així de la pèrdua que suposa renunciar a la facultat d'indignar-se i el compromís que s'adquireix ⁽⁵⁾. Estableix dos nous grans reptes que cal atendre especialment: la immensa bretxa entre els molt pobres i els molt rics i que no deixa de créixer, i els drets de l'home i l'estat del planeta. Expressa també la necessitat de seguir el camí de la no violència, i a la conciliació de les cultures diferents, en pro d'una reconciliació pacífica, sota el següent lema:

"Crear, és resistir. Resistir, és crear"

En el seu llibre "Comprometeu-vos!" (2011), proclama la necessitat de comprometre's com a camí a un enriquiment cultural, espiritual i ètic que contraposi el pensament productivista basat en l'enriquiment material. És suggerent com ressalta el paper determinant de l'acció local per a assolir un món globalment més just, més savi, i com alhora aconsella la creació d'un Consell de Seguretat Econòmica i Mundial per a lluitar contra la desesperança, amb l'aspiració d'establir així un equilibri entre les diferents realitats de l'escala local i la global.

Tanmateix, les motivacions i expectatives manifestes al moviment dels *indignats* defugen del debat cultural de fons i es centra al malbaratament i la ineficiència dels recursos i la gestió dels Poders públics ⁽⁶⁾. Al Manifest *¡Democracia real YA!* s'exposa de forma més detallada la seva visió sobre la situació i les causes de la crisi actual ⁽⁷⁾.

⁴ Veure Annex 2.

⁵ Veure Annex 3.

⁶ Veure Annex 4.

⁷ Veure Annex 5.

Què volen i què esperen?

Segons es descriu a la plataforma *¡Democracia real YA!* el posicionament del grup es manifesta en nom d'aquells que han sortit més malparats de la crisi econòmica, la veu dels quals expressa la voluntat d'un canvi ⁽⁸⁾.

Dins el lloc d'internet indicat es plantegen les següents demandes, que s'articulen sobre els següents eixos principals ⁽⁹⁾:

1. *Eliminació dels privilegis de la classe política*
2. *Per l'ocupació*
3. *Dret a l'habitatge*
4. *Serveis públics de qualitat*
5. *Control de les entitats bancàries*
6. *Fiscalitat*
7. *Llibertats ciutadanes i democràcia participativa*
8. *Reducció de la despesa militar*

Tanmateix, part del moviment d'*indignats* expressa a Catalunya altres interessos, com s'expressa en el manifest «Catalan Revolution», que atén les demandes del dret a la autodeterminació dels pobles, entre altres ⁽¹⁰⁾. El text es relaciona amb l'editorial conjunta del 26 de novembre de 2009 titulada "la dignitat de Catalunya" ⁽¹¹⁾, que uní a la major part dels mitjans de comunicació catalans per a denunciar el paper del Tribunal Constitucional sobre la resolució de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de 2006 i les seves conseqüències.

5. Valoració del moviment des del grup de treball de CDC

Abast del moviment. Tots són iguals?

L'origen del moviment és paral·lel a les demandes socials sorgides en un entorn democràtic i participatiu, una resposta del control social que les xarxes socials en l'era de la informació han accentuat. Aquesta realitat manifesta diversos aspectes que cal valorar, com ara la desafecció entre la política i una societat dinamitzada amb les xarxes virtuals, així com un debat de fons present que es situa sobre els interrogants que genera l'actual societat del benestar, amb la presència d'una palesa frustració de les expectatives creades en un statu quo que enlloc de créixer va minvant. Sobre la taula hi ha un debat evident sobre la crisi dels valors que el progrés social i econòmic

⁸ Veure Annex 6.

⁹ Veure Annex 7.

¹⁰ Veure Annex 8.

¹¹ Font: <http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/277640--la-dignitat-de-catalunya-.html>
Consulta: 2012-01-16

ens ha dut, que ara són sacsejats i posats en qüestió amb l'actual crisi econòmica i financera, com ara l'excés d'individualisme i la cultura del tenir.

Cal distingir però que no tot el moviment dels *indignats* és un tot uniforme. És un moviment transversal, amb matisos i diferències importants entre la gent que el formen. Es pot percebre com un moviment de cercles que a vegades comparteixen espai i a vegades no i que conviuen sota una diagnosi o anàlisi similar però que poden diferir en les accions o propostes de solució. Per exemple n'hi ha de silenciosos o passius i d'actius i fins u i tot de cridaners. Es tracta doncs d'una massa social no organitzada que es pot manifestar espontàniament, de ciutadans susceptibles de decantar-se en qualsevol moment, i d'una altra que actua activament. La mobilització real i activa és una petita part d'aquest sentiment.

Tal i com es dedueix dels resultats de les darreres eleccions espanyoles de l'any 2011 els vots dels grups amb aportacions més trencadores afins al moviment dels indignats, així com el diferencial dels vots nuls i blancs respecte les anteriors eleccions espanyoles de l'any 2008, representen un percentatge de poc més de l'1,53%. Per tant, en base als resultats indicats, tot i les afinitats que ha generat el moviment, o bé no ha votat o bé el seu vot s'ha repartit d'una manera o altra en les diferents forces polítiques ja consolidades, o les dues coses. En qualsevol cas no es desprèn un evident trasllat a noves opcions polítiques. S'aprecia doncs una distorsió entre la seva repercussió mediàtica i la importància que mostren els resultats electorals.

La incidència a llarg termini i el futur del moviment és difícil de preveure, l'evolució de la crisi i les contingències que la canalitzin en determinaran la seva resposta social i el seu impacte futur. Ara per ara no es sap realment en què pot acabar desenvolupant-se, però sí que pot marcar l'inici d'un procés de nova relació social i política amb un debat més fluït i participatiu, si bé també és possible que les pròpies debilitats del moviment acabin deixant-lo en mans dels grups anti-sistema.

Tanmateix, cal ressaltar que el qüestionament, per part del moviment, del camí traçat fins ara per part del poder polític i el sistema econòmic que ens empeny ha generat una fractura que caldrà veure fins a quin punt serà capaç de transformar el model polític i econòmic que havíem donat per bo. Els recents canvis tendents a autoritzar la gestió de la crisi a persones afins al món financer, els anomenats tecnòcrates, com a experts en economia i finances, demanen atenció especial sobre els incerts esdeveniments que esperem.

De moment, algun partit o organització intenta aprofitar-se'n però cal distingir entre el soroll dels exaltats i la remor de fons molt més ampla.

Efectes en positiu.

1. Reflecteix l'estat de consciència de molts ciutadans. Han sabut buscar reivindicacions compartides, si bé no hi ha el mateix acord amb les formes.

2. Es tracta d'un moviment social de crítica al sistema, beneficis per la qualitat democràtica.
3. El moviment ens ha demostrat que les xarxes socials són una eina enormement útil per a uns moviments socials que abans no es podien manifestar amb els mitjans anteriors. Es tracta d'una expressió de la democratització dels mitjans de comunicació.
4. Han creat debat social dins i fora de l'àmbit polític, a diferents nivells i a diferents plans. Han creat una estructura organitzada de mobilització social amb una intensa activitat de control social, al marge dels mecanismes de participació ciutadana tutelats i canalitzats per l'Administració i pels mitjans de comunicació clàssics (premsa escrita i ràdio).
5. Han proposat reformes polítiques estructurals que expressen la voluntat d'un gir en la concepció de l'actual model polític i democràtic dirigit a la qualitat de vida de les persones, a la participació ciutadana, al control de les entitats financeres i al control de l'activitat política.

Efectes en negatiu

1. El moviment, en la mesura que utilitza les xarxes socials posa de manifest la nostra vulnerabilitat a la sobreinformació i la informació manipulada, ja que l'excés d'informació dificulta la capacitat crítica de reconèixer allò que és real i allò que no ho és, allò que és important i allò que no ho és.
2. Es percep desconfiança en l'activitat política i l'actual sistema democràtic. No es percep un camí clar, un nord en el moviment. L'absència d'autorització de la política actual per un model assembleari ambigu és terreny abonat per la demagògia i els populismes.
3. Es percep un canvi de mentalitat que afecta a valors tradicionals com la cultura de l'esforç i la creença de les virtuts del propi treball sense esperar ajuda dels altres. Sota la reclamació de responsabilitats s'hi asseu la cultura de la queixa respecte a un estat al que hem projectat part de les nostres responsabilitats. La crisi actual es una crisi europea, i d'una gran complexitat. No és només financera, immobiliària i econòmica. Es també una crisi de valors, i de confiança en nosaltres mateixos com a individus i com a societat.
4. El moviment mostra mancances organitzatives i les seves pròpies debilitats l'han desacreditat. La manca de líders i la voluntat de no tenir-los ha propiciat la capitalització de certes accions per part de grups anti-sistema, com ara les accions dutes a terme davant del Parlament, així com l'intent de polititzar el moviment des de diversos sectors i partits polítics, tot i que el moviment rebutja el sistema de partits.
5. L'actual fre de l'activitat econòmica, que requereix un ajust en la despesa pública considerable, i amb una forta càrrega impositiva del deute acumulat, fa inviables o incoherents algunes de les propostes.
6. El moviment centra el debat en els drets esperats d'un estat del benestar assumit per la societat espanyola, que ara es veu perillar i que

fuig del debat del model territorial de l'estat; el qual perjudica culturalment, fiscalment i econòmicament de forma especial a Catalunya.

7. El posicionament del moviment d'*indignats* i de *¡Democracia real YA!* es desentén del compromís explícit amb el medi natural i a donar respostes a les lluites culturals que caracteritzen i han caracteritzat la humanitat. Es fuig d'establir un debat cultural, on realment hi ha el fons dels actuals desequilibris i injustícies entre les persones i els pobles.

6. Propostes

El moviment dels indignats ens mostra com l'actual era de la informació ens acosta a noves sinèrgies que cal atendre i gestionar per aconseguir que siguin un pont d'unió entre la societat i el seu govern, i no de desunió.

Des dels partits polítics hem de saber utilitzar adequadament les noves eines de comunicació tant per conèixer la opinió dels ciutadans com per difondre el nostre missatge. Però hem de saber calibrar la importància de cada missatge concret en la formació de la opinió pública.

Cal considerar el conjunt de propostes expressades al grup de treball com a camp de creació de nous models més justos, que acostin més la societat al seu govern i que tendeixin a acostar també la política a l'esfera pública en general.

El conjunt de propostes del moviment ⁽¹²⁾ posa sobre la taula una extensa i complexa llista d'actuacions que representen la seva veu. En elles es mostra la voluntat d'un major control dels poders polític i financer, la millora de la fiscalitat, de resoldre els problemes de l'atur i l'accés a l'habitatge, de garantir i millorar els serveis públics, de promoure l'exercici de la llibertat i la participació ciutadana, així com la reducció de la despesa militar. Les seves reclamacions són alhora una demanda de reacció als partits polítics que governen la nostra societat, i sobre ells recau la responsabilitat de fer-se'n ressò i actuar.

El conjunt de propostes donades pel grup de treball atenen la demanda d'orientar un nou debat polític, social i cultural que atengui la sensibilitat social manifesta en el moviment dels *indignats*. Les propostes s'estructuren en dos apartats, un primer d'incidència sobre el model i la sensibilitat política, i un segon dirigit a l'actuació pròpia del partit.

Propostes sobre el model i la sensibilitat política:

¹² Veure Annex 7.

- Apropar la política i la societat. Cal sensibilitzar la política amb les prioritats de la societat, on la política exemplifiqui un debat èticament responsable davant la funció que la societat li ha concedit. En aquest sentit cal:
 - Ser capaços d'escoltar i comunicar el que diu a "la gent del carrer".
 - Més pedagogia per a poder explicar el que fa la política i el que fem els polítics per a resoldre les situacions com l'actual.
 - Explicar i desmitificar temes que "fan mal" a la política, ara qüestionats (immunitats, sous, sous vitalicis, dietes, absentisme, ...).
 - Més transparència i credibilitat davant la societat.
 - Ser més àgils en preveure i evitar els problemes de corrupció, i ser més contundents a l'hora de resoldre'ls.
 - Evitar que el debat dels propis partits i entre les diferents forces polítiques es transformi en disputes que fomentin el desprestigi i el descrèdit de l'activitat política i del sistema de partits.
- Treballar perquè la política no cedeixi el terreny a l'economia. Cal posar límits a la cada cop major i més evident tendència del control i del domini del món econòmic, un motor fonamental de l'activitat social i de les relacions entre els diferents pobles del món, per part dels poders financers. Tanmateix, la recuperació d'una societat basada en els valors i la qualitat moral per sobre de l'econòmica passa necessàriament per un major prestigi i capacitat de lideratge dels partits polítics, que són un instrument essencial del sistema democràtic.
- Treballar perquè la política estimuli i fomenti un pacte social basat en un ordre econòmic i social just, i sensible a drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions, per a compartir i estimular la responsabilitat social a la ciutadania desorientada.
- Establir un debat honest i responsable que deliberi de forma ferma una reforma immediata dels sistemes electorals.
- Insistir en reforçar i promocionar el moviment associatiu.
- Racionalitzar i ajustar el cost del sistema polític, com ara reformant el Senat donant-li el més alt sentit de cambra territorial amb totes les conseqüències, o sinó eliminar-lo.
- Abordar amb propostes fermes i viables la qüestió del finançament dels partits i de les campanyes electorals.

Propostes dirigides al propi partit:

- Obrir-se a la interlocució amb el moviment i ser sensible a les afinitats que ha generat. Cal promoure ponts tant amb els *indignats* actius com amb el col·lectiu que hi simpatitza, que és molt ampli.
- Promoure el debat constructiu amb l'ús de les noves tecnologies. Per això cal comprendre que les xarxes socials són una oportunitat de comunicar-se i alhora un canal de deliberació constant i d'estímul a la reacció i l'activitat social. Cal tenir molt present els avantatges i els

inconvenients de la velocitat amb que es mouen missatges i tendències; i cal estar atents a posicionar-se i reaccionar per a comunicar-se i obtenir la resposta esperada.

- Promoure més pedagogia a tots els nivells, explicar el que fem, qui ho fa i les maneres de participar-hi.
- Millorar l'eficiència de la gestió i el control de l'Administració Pública i les entitats que hi estan vinculades, revaloritzant i professionalitzant tant el rol de l'activitat política per part dels polítics com el rol dels diferents agents que n'executen la seva gestió.
- Canviar la vertebració del partit perquè sigui més permeable a les propostes de fora del partit, d'acord amb la seva ideologia i principis.
- Millorar la relació entre la militància i la direcció. Cal revisar el model de relació dins del partit amb mesures com:
 - Articular el debat intern d'avall cap amunt a les assemblees i no pas al revés, com és ara, bàsicament informatiu.
 - Potenciar i impulsar els grups de debat i aprofitar les seves aportacions
 - Promoure que el militant i simpatitzant pugui participar activament.

7. Conclusions

El moviment ha estimulat un debat obert sobre temes que abans no s'abordaven de manera transversal, i n'ha potenciat una consciència social enriquidora.

El darrer punt del Manifest dels *indignats* expressa que és necessària una revolució ètica, que capgiri l'actual model establert que ha posat el diner per sobre de l'ésser humà. En aquest punt el moviment expressa la voluntat de donar veu a una nova consciència social que cal comprendre. És aquí on recau la seva principal aportació, el seu protagonisme en l'articulació d'un debat que afecta a les nostres consciències i que ens estimula a reconèixer-nos i a reconèixer la realitat que ens és afí.

El moviment ens ha mostrat que la ciutadania està disgustada amb les forces polítiques i econòmiques.

El moviment dels indignats ens ha mostrat que la ciutadania està disgustada amb les forces polítiques i econòmiques, que ens ha dut a l'actual crisi. Ens ha mostrat que està preocupada per la inseguretat que suposa la dependència econòmica a un model econòmic que ha deixat sense feina a moltes persones, un deute acumulat impressionant, i en entredit a uns Poders Públics ara sense recursos econòmics per poder redirigir l'actual situació.

El moviment expressa una resposta sincera, en especial de la generació jove, i la seva dificultat en mostrar confiança vers les forces polítiques i econòmiques que ens dirigeixen.

El sentiment dels *indignats*, del conjunt de la població que li és sensible, expressa una resposta sincera a la veu sobretot de la generació jove, que per la seva condició es mostra menys lligada a transcendir conscientment l'herència cultural i la memòria que l'expressa, i alhora es sent més lliure de sincerar-se. Aquesta veu s'amplia amb l'esperit de molts i moltes que en comparteixen el sentiment de llibertat per expressar-se tal i com pensen, tal i com senten allò que veuen. I la seva veu ens diu que no té clar com sustentar la seva confiança vers les forces polítiques i econòmiques que ens dirigeixen.

Cal actuar i reaccionar decididament.

La desafecció social és manifesta i la crisi política i financera és evident, cal actuar i reaccionar decididament. Calen les eines per comunicar-nos i reconèixer els límits que hem de tolerar, cal reconèixer què ens oprimeix i què ens condiciona per a ser capaços de reaccionar i apostar per un NO quan aquestes forces ens impedeixen avançar vers un entorn més just, més amable i més saludable. Només així disposarem de la llibertat necessària per a canviar, quan allò que ens condueix s'allunya del camí que havíem traçat.

El moviment és un repte i una oportunitat per a repensar el model polític i el del propi partit.

El moviment dels indignats així com el conjunt de la indignació social manifesta en la consciència col·lectiva, són un repte i una oportunitat per a repensar el model polític i el del propi partit per a fer fluir el clam popular, escoltar-lo i donar-li veu en un debat on reclama participar. No és suficient fer tot allò que sigui tècnicament possible, cal fer allò que condueixi a l'estímul del reconeixement de la nostra peculiar condició humana i cultural, per així discernir de quina manera aquesta fomenta o entreenca el nostre potencial de pensar, sentir i actuar, i orientar les nostres decisions.

Cal incorporar les eines que ha utilitzat el moviment per al foment del debat social, i cal tenir cura d'utilitzar-les amb criteri per canalitzar el debat a bon port.

El moviment ens ha fet arribar la veu de la indignació social amb els nous canals que les noves tecnologies els han permès. La tecnologia ha facilitat la nostra comunicació i el progrés social i econòmic, però alhora ha estimulat una sobreinformació que hem d'aprendre a canalitzar. El repte de l'era de la informació és precisament el d'establir un pont entre la informació i el coneixement que siguem capaços d'articular, un pont que ens ofereixi la possibilitat d'establir i canalitzar una nova consciència social, política i cultural on ens hi identifiquem i ens hi sentim responsables. Desatendre la realitat que ens envolta, per impotència o per resistència, ens condueix a generar conflictes que d'una manera o altra ens condicionen, desfigurant així la confiança sobre la que es construeix tota identitat, la cultura i el progrés.

Cal oferir diàleg per a crear un debat constructiu que reintrodueixi el sentit de responsabilitat social vers "la cosa pública".

Cal aprofitar el missatge transmès pel moviment dels *indignats* i els seus simpatitzants oferint un diàleg capaç de reintroduir el sentit de responsabilitat social vers la "cosa pública", redefinint el paper que els polítics hem d'assumir per a la seva gestió d'acord amb l'autoritat que la ciutadania ens confereix. Cal orientar la política a un debat més

intens on la veu de les persones, ara ampliada per les noves tecnologies, hi té molt a dir i, sobretot, apostar per un debat constructiu, unint esforços i sensibilitats.

8. Annexes

Annex 1.

Font: <http://www.democraciarealya.es/manifiesto-comun/manifest-en-catala/> Consulta: 2011-12-01

Som persones normals i corrents. Som com tu: gent que s'aixeca tots els matins per estudiar, treballar o buscar feina, gent amb família i amics, gent que treballa dur cada dia per viure i donar un futur millor als que ens envolten.

Uns ens considerem més progressistes, d'altres més conservadors. Uns som creients, d'altres no. Uns tenim ideologies ben definides, d'altres ens considerem apolítics. Però tots estem amoïnats i indignats pel panorama polític, econòmic i social que veiem al nostre voltant, per la corrupció dels polítics, empresaris, banquers... per la indefensió del ciutadà ras.

Annex 2.

Font: <http://www.newimagen.es/Indignate.pdf> Consulta: 2011-12-01

El motiu de base de la Resistència era la indignació. Nosaltres, veterans dels moviments de resistència i de les forces combatents de la França lliure, cridem a les joves generacions a fer viure, a transmetre, l'herència de la Resistència i les seves idees. Nosaltres els hi diem: ¡Preneu el relleu, indigneu-vos! Els responsables polítics, econòmics i intel·lectuals i el conjunt de la societat no han de renunciar, ni deixar-se impressionar per l'actual dictadura internacional dels mercats financers que amenaça la pau i la democràcia.

Annex 3.

Font: <http://www.newimagen.es/Indignate.pdf> Consulta: 2011-12-01

*Les raons per indignar-se poden aparèixer avui menys clares o el món massa complex. ¿Qui controla, qui decideix? No és sempre fàcil distingir entre totes les corrents que ens governen. No es tracta d'una petita elit de la comprenem clarament les accions. És un món bast, que nosaltres sentim que és interdependent. Vivim en una interconnectivitat com mai fins avui havia existit. Però en aquest món, hi ha coses insuportables. Per veure-ho, és precís mirar bé, buscar. Dic als joves: ¡Busqueu una mica, trobareu!. La **pitjor de les actituds és la indiferència**, dir "jo no puc fer res, què estic fent". Al comportar-nos així, perdeu un dels components essencials que fa a l'humà. Un dels components indispensables: la facultat d'indignar-se i el compromís en el que hi ha la conseqüència.*

Annex 4.

Font: Lloc web Facebook "INDIGNATS". Consulta: 2011-12-11

Estem indignats!

Per què com és possible que els que han provocat aquesta crisi mundial no ho estiguin pagant, ans al contrari, viuen millor que ningú i a més els subvencionem perquè tornin a especular. Com pot ser que moltes persones ho hagin perdut tot: feina, pis, diners i no s'indignen. Com és possible que molts empresaris s'hagin arruïnat perquè els bancs han tancat l'aixeta del diners i no s'enutgen. Com és possible que solament ens importi consumir i no ens adonem que hem

caigut en un cercle viciós i tancat: consumir, treballar, consumir. Com és possible que la democràcia sigui una titella en mans del capital i no ens rebel·lem.

Font: Lloc web Facebook "¡Democracia real YA!". Consulta: 2011-12-11

No somos mercancía en manos de políticos y banqueros

Acusamos a los poderes políticos y económicos de nuestra precaria situación y exigimos un cambio de rumbo.

Unidos, podemos.

Font: http://ca.wikipedia.org/wiki/Protestes_d'Espanya_de_2011 Consulta: 2011-12-11

Des del començament de l'actual crisi econòmica, Espanya ha estat durament castigada amb una de les majors taxes d'atur d'Europa. El primer trimestre de 2011, l'atur a l'Estat espanyol va pujar fins al 21%, més del doble que la mitjana europea. El nombre de desocupats es va situar en 4.910.200, 213.500 més respecte el trimestre anterior; mentre la taxa d'atur juvenil se situa el febrer de 2011 al 43'5%, la més alta de la Unió Europea.

...

Encara que els manifestants formen un grup heterogeni, tenen en comú el cansament dels privilegis que té la classe política, la petició de la fi del sistema bipartidista entre Partit Popular i Partit Socialista Obrer Espanyol, la fi de la corrupció i el respecte als drets bàsics: habitatge, feina, cultura, salut, educació, participació política, lliure desenvolupament personal i dret a béns de primera necessitat.

Les protestes apareixen en un moment en què es considera que els joves estan acadèmicament més preparats que mai però la meitat estan en atur, i en què, segons una enquesta de 2010 de l'agència Metroscopia, el 89% dels espanyols creuen que els partits polítics pensen només en ells mateixos.

Annex 5.

Font: <http://www.democraciarealya.es/manifiesto-comun/manifest-en-catala/> Consulta: 2011-12-01

Aquesta situació ens fa mal a tots cada dia. Però si tots ens unim, podem canviar-la. És el moment de moure's i de construir una societat millor. És per això que declarem fermament el següent:

- *Les prioritats de la societat han de ser la igualtat, el progrés, la solidaritat, el lliure accés a la cultura, la sostenibilitat ecològica i el desenvolupament, el benestar i la felicitat de les persones.*
- *Hi ha uns drets bàsics que haurien de ser coberts en aquestes societats: el dret a l'habitatge, al treball, a la cultura, a la salut, a l'educació, a la participació política, al lliure desenvolupament personal i el dret al consum dels bens necessaris per a una vida sana i feliç.*
- *El funcionament actual del sistema econòmic i de govern no atén aquestes prioritats i és un obstacle per al progrés de la humanitat.*
- *La democràcia surt del poble (demos = poble, cracia = govern) així que el govern ha de ser el poble. Però en aquest país la major part de la classe política ni tan sols ens escolta. La seva funció hauria de ser portar la nostra veu a les institucions, facilitant la participació política ciutadana mitjançant línies directes i procurant el més gran benefici per al gruix de la societat, no la de enriquir-se i medrar amb el nostre esforç, atenent només als interessos dels grans poders econòmics i aferrant-se al poder*

mitjançant una dictadura partitocràtica encapçalada per les inamovibles sigles del PPSOE

- *L'ansia i acumulació de poder en un grup reduït produeix desigualtat, crispació i injustícia. Això porta a la violència, que rebutgem. L'obsolet i antinatural model econòmic vigent bloqueja la maquinària social en una espiral que es consumeix a ella mateixa enriquint a uns pocs i avocant a la pobresa i escassetat a la resta, fins al col·lapse.*
- *La voluntat del sistema és l'acumulació de diners, premiant-la per sobre de l'eficàcia i el benestar de la societat, malbaratant recursos, destruint el planeta, generant atur i consumidors infeliços.*
- *Els ciutadans formem part de l'engranatge d'una màquina destinada a enriquir una minoria que ni tan sols sap de les nostres necessitats. Som anònims, però sense nosaltres res d'això existiria ja que nosaltres movem el món.*
- *Si com a societat aprenem a no confiar el nostre futur a una abstracta rendibilitat econòmica que mai s'aplica al benefici de la majoria, podem eliminar els abusos i mancances que tots patim.*
- *Es necessària una revolució ètica. Hem posat els diners per sobre de l'ésser humà i hem de posar-lo al nostre servei. Som persones, no productes de mercat. No sóc només el que compro, sinó que també importa perquè ho compro i a qui li compro.*

Per tot això estic indignat.

Jo puc canviar-ho.

Jo puc ajudar.

Sé que junts podrem.

Surt amb nosaltres. És el teu dret.

Annex 6.

Font: <http://www.democraciarealya.es/quienes-somos/> Consulta: 2011-12-01

Nosotros los desempleados, los mal remunerados, los subcontratados, los precarios, los jóvenes... queremos un cambio y un futuro digno. Estamos hartos de reformas antisociales, de que nos dejen en el paro, de que los bancos que han provocado la crisis nos suban las hipotecas o se queden con nuestras viviendas, de que nos impongan leyes que limitan nuestra libertad en beneficio de los poderosos. Acusamos a los poderes políticos y económicos de nuestra precaria situación y exigimos un cambio de rumbo.

Mediante esta plataforma, queremos ayudar a coordinar acciones globales y comunes entre todas aquellas asociaciones, grupos y movimientos ciudadanos que, a través de distintas vías, están intentando contribuir a que la actual situación cambie.

Annex 7.

Font: <http://democraciarealjabarcelona.blogspot.com/p/propuestas.html> Consulta: 2012-01-12

1. ELIMINACIÓ DELS PRIVILEGIS DE LA CLASSE POLÍTICA:

- *Control estricte de l'absentisme dels càrrecs electes en els seus respectius llocs. Sancions específiques per desistiment de funcions.*
- *Supressió dels privilegis en el pagament d'impostos, els anys de cotització i la suma de les pensions. Equiparació del salari dels representants electes al salari mitjà espanyol més les dietes necessàries indispensables per a l'exercici de les seves funcions.*
- *Eliminació de la immunitat associada al càrrec. Imprescriptibilitat dels delictes de corrupció.*
- *Publicació obligatòria del patrimoni de tots els càrrecs públics.*
- *Reducció dels càrrecs de lliure designació.*

2. PER L'OCUPACIÓ:

- *Repartiment del treball fomentant les reduccions de jornada i la conciliació laboral fins a acabar amb la desocupació estructural (és a dir, fins que la desocupació baixi per sota del 5%).*
- *Jubilació als 65 i cap augment de l'edat de jubilació fins a acabar amb la desocupació juvenil.*
- *Bonificacions per a aquelles empreses amb menys d'un 10% de contractació temporal.*
- *Seguretat en l'ocupació: impossibilitat d'acomiadaments col·lectius o per causes objectives en les grans empreses mentre hi hagi beneficis, fiscalització a les grans empreses per assegurar que no cobreixen amb treballadors temporals llocs de treball que podrien ser fixos.*
- *Restabliment del subsidi de 426 € per a tots els aturats de llarga durada.*

3. DRET A L'HABITATGE:

- *Expropiació per l'Estat dels habitatges construïts en estoc que no s'han venut per col·locar en el mercat en règim de lloguer protegit.*
- *Ajuts al lloguer per a joves i totes aquelles persones de baixos recursos.*
- *Que es permeti la dació en pagament dels habitatges per cancel·lar les hipoteques.*

4. SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT:

- *Supressió de despeses inútils en les Administracions Públiques i establiment d'un control independent de pressupostos i despeses.*
- *Contractació de personal sanitari fins a acabar amb les llistes d'espera.*
- *Contractació de professorat per garantir la ràtio d'alumnes per aula, els grups de desdoblament i els grups de suport.*
- *Reducció del cost de matrícula en tota l'educació universitària, equiparant el preu dels postgraus al dels graus.*
- *Finançament públic de la investigació per garantir la seva independència.*
- *Transport públic barat, de qualitat i ecològicament sostenible: restabliment dels trens que s'estan substituint per l'AVE amb els preus originaris, abaratiment dels abonaments de transport, restricció del trànsit rodat privat en el centre de les ciutats, construcció de carrils bici.*
- *Recursos socials locals: aplicació efectiva de la Llei de Dependència, xarxes de cuidadors locals municipals, serveis locals de mediació i tutela.*

5. CONTROL DE LES ENTITATS BANCÀRIES:

- *Prohibició de qualsevol tipus de rescat o injecció de capital a entitats bancàries: aquelles entitats en dificultats han trencar o ser nacionalitzades per constituir una banca pública sota control social.*
- *Elevació dels impostos a la banca de manera directament proporcional a la despesa social ocasionat per la crisi generada per la seva mala gestió.*
- *Devolució a les arques públiques per part dels bancs de tot capital públic aportat.*
- *Prohibició d'inversió de bancs espanyols en paradisos fiscals.*
- *Regulació de sancions als moviments especulatius i la mala praxi bancària.*

6. FISCALITAT:

- *Augment del tipus impositiu a les grans fortunes i entitats bancàries.*
- *Eliminació de les SICAV.*
- *Recuperació de l'impost sobre el patrimoni.*
- *Control real i efectiu del frau fiscal i de la fugida de capitals a paradisos fiscals.*

- *Promoció a nivell internacional de l'adopció d'una taxa a les transaccions internacionals (taxa Tobin).*

7. LLIBERTATS CIUTADANES I DEMOCRÀCIA PARTICIPATIVA:

- *No al control d'internet. Abolició de la Llei Sinde.*
- *Protecció de la llibertat d'informació i del periodisme d'investigació.*
- *Referèndums obligatoris i vinculants per a les qüestions de gran calat que modifiquen les condicions de vida dels ciutadans.*
- *Referèndums obligatoris per a tota introducció de mesures dictades des de la Unió Europea.*
- *Modificació de la Llei Electoral per garantir un sistema autènticament representatiu i proporcional que no discrimini a cap força política ni voluntat social, on el vot en blanc i el vot nul també tinguin la seva representació en el legislatiu.*
- *Independència del poder judicial: reforma de la figura del ministeri fiscal per garantir la seva independència, no al nomenament de membres del Tribunal Constitucional i del Consell General del Poder Judicial per part del Poder Executiu.*
- *Establiment de mecanismes efectius que garanteixin la democràcia interna en els partits polítics.*

8. REDUCCIÓ DE LA DESPESA MILITAR

Altres fonts (versó castellana): <http://www.democraciarealya.es/documento-transversal/> Consulta: 2011-12-01

Annex 8.

Font: <http://www.catalanrevolution.wordpress.com> Consulta 2012-01-12

QUÈ ÉS #CATALANREVOLUTION?

#catalanrevolution és una resposta social, econòmica, nacional, democràtica, pacífica, prenent els drets humans com a bandera, a problemes comuns que l'actual sistema polític no vol resoldre, i que per acció, aquiescència o omissió, està causant.

#catalanrevolution és un moviment on hi cap tothom, sense sigles de partits ni sindicats, sense pretensió d'apropiar-se'n. No ens sentim plenament representats per cap opció concreta, per tant fem debat polític des de baix sumant veus individuals.

#catalanrevolution lliga i uneix els moviments socials i nacionals de Catalunya. Perquè mai no serem un poble realment lliure si continuem sotmesos a les condicions socials, econòmiques i polítiques actuals, perquè l'expressió democràtica del poble sempre ha de ser respectada ja que la legitimitat està per sobre de la legalitat. El sistema polític actual retalla els nostres drets polítics de la mateixa manera que els socials.

#catalanrevolution treballa en la mateixa línia que els altres moviments reivindicatius sorgits de la manifestació del 15-M, tot creient que els problemes de les catalanes i els catalans necessiten una veu pròpia, una acció local amb repercussió global.

Altres fonts (vídeo): http://www.youtube.com/watch?v=ie_CakiiDNQ Consulta 2012-01-12